

[Dagmar Mørk Jensen]

andre medlemmer. Jeg mener således ikke, der er tale om at give særbehandling til nogen i forhold til borgerne. Det, der er tilfældet, er, at de i øjeblikket får en anden behandling end andre medlemmer af kommunalrådet, og da må man ikke glemme, at der er tale om borgerligt ombud, som man i hvert fald ikke kan sige nej til.

Vi er også opmærksom på, at modtagelse af diæter kan have uheldige virkninger for pensionister. På den anden side er det selvfølgelig heller ikke meningen, at de ledige skal have gunstigere vilkår end andre. Om det vil blive tilfældet efter forslaget, vil vi gerne have belyst i udvalget, og vi vil derefter tage stilling til forslaget. I øvrigt vil vi også meget gerne have noget at vide om de økonomiske konsekvenser af forslaget. Vi forventer nemlig ikke, at de er særlig store for samfundet, men nok ret væsentlige for den enkelte.

Lenger (VS):

Forslaget fra SF går jo ud på at sikre, at arbejdsløse, bistandsmodtagere, pensionister og efterlønsmodtagere kan deltage i det kommunalpolitiske arbejde uden at risikere et fradrag i den ydelse, som de modtager fra det offentlige, og det er et forslag, som VS principielt kan tilslutte sig.

Som reglerne er nu, betyder de netto, at den arbejdsløse og bistandsmodtageren må udføre et stort set gratis arbejde, og at pensionisten udfører hvervet med en i hvert fald noget mindre fortjeneste end de øvrige medlemmer af de kommunale råd. Det er naturligvis urimeligt, og det urimelige understreges af, at der er tale om et borgerligt ombud, altså et hverv, som man kun undtagelsesvis kan blive fritaget for.

De regler, vi har nu, påvirker ikke mindst grundlaget for rekrutteringen til vore kommunalbestyrelser. Der er en klar tendens til, at der er flest offentligt ansatte og selvstændige erhvervsdrivende i kommunalbestyrelserne. Der er ikke specielt mange fra de private arbejdspladser, og der er ikke specielt mange arbejdsløse eller bistandsmodtagere. Hvis man hører til en af de grupper eller risikerer at komme i en af de grupper, skal man altså også tænke sig om to gange, før man går ind i det kommunalpolitiske arbejde. Det synes vi er helt urimeligt, fordi disse regler

om fradrag i de offentlige ydelser, man får, hvis man er kommunalbestyrelsesmedlem, i virkeligheden betyder en indskrænkning i disse menneskers fuldt demokratiske ret til at stille op og lade sig vælge til et kommunalt organ. De skal i hvert fald være villige til at ofre mere end de andre for at gå ind i det arbejde.

Ministeren var i sine kommentarer til forslaget noget inde på de mere generelle problemstillinger, og jeg vil godt kommentere et par af de ting, som ministeren sagde.

Hun pegede primært på, at der var tale om et arbejdstilrettelæggelsesproblem. Ja, det er der måske, men for de mennesker, der har et fast job, hvor man måske møder kl. 7 eller 8 og bliver til kl. 16 eller 17, er der altså grænser for, hvilken indflydelse man har på tilrettelæggelsen af sit samlede arbejde.

Ministeren foreslog også, at man kunne udpege nogle andre til en lang række af de bestyrelser, som kommunalbestyrelserne udpeger egne medlemmer til, og det synes jeg sådan set er fornuftigt nok, men det betyder jo intet i sammenligning med den arbejdsbyrde, det er for et kommunalbestyrelsesmedlem, at man kommer ud for gang på gang i løbet af et budgetår at skulle ændre det samme budget, fordi folketinget har grebet ind. De små gevinster i arbejdsindsatsen, som man muligvis kan vinde ved at følge de forslag, indenrigsministeren nævnte i sin tale her, er for intet at regne i forhold til den ekstra arbejdsbyrde, man pålægges på grund af den selv samme indenrigsministers tilbøjelighed til at tvinge kommunalbestyrelserne til 2-3 gange om året at behandle det samme budget. Her kunne indenrigsministeren i hvert fald gøre noget for at gøre det lettere.

Hun pegede også på, at de kommunale politikere kunne nøjes med at fastlægge de overordnede retningslinjer. Ja, principielt har hun ret, men det er jo i den virkelige verden en ren illusion. Det sker ofte, at en kommunalpolitiker må bruge tid på at gå ind i en enkelt sag, der vedrører et konkret menneske i kommunen, og de borgere, der henvender sig til en kommunalpolitiker, forventer at få en ordentlig behandling, også selv om det tager en del arbejdstid fra den pågældende kommunalpolitiker. Det er ren teori at sige, at kommunalpolitikeren kan bare nøjes med at beskæftige sig med det overordnede. Man